

BURMISTRZ MIASTA TYCZYN

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

NR 1/2010

terenu położonego

W TYCZYNIE

PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Rzeszów – czerwiec 2017 r.

SPIS TREŚCI

I. INFORMACJE OGÓLNE

- Podstawa prawna opracowania, główne cele oraz powiązania z innymi dokumentami
- Metoda zastosowania przy opracowaniu prognozy

II. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU

III. STAN I FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO TERENU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU

- Charakterystyka środowiska
- Obszary prawnie chronione
- Ocena zagrożeń stanu środowiska oraz potencjalne zmiany jego stanu w przypadku braku realizacji projektu planu

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ORAZ WPŁYW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU W ODNIESIENIU DO TERENÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

V. WPŁYW PLANOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA NA TERENY OBJĘTE OCHRONĄ NA SZCZEBŁU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE BEZPOŚREDNIE I POŚREDNIE, CZASOWE LUB DŁUGOTRWĄLE WYNIKAJĄCE Z REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA I CZŁOWIEKA

VII. PRZEWIDYWANE MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

VIII. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

IX. PRZEWIDYWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI PROJEKTU PLANU

STRESZCZENIE

OSWIADCZENIE

I. INFORMACJE OGÓLNE

1. Podstawa prawna opracowania, główne cele oraz powiązania z innymi dokumentami

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu planu wykonano w oparciu o art. 46 pkt. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. – o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późniejszymi zmianami).

Zgodnie z w/w ustawą projekt planu wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 51 ust.2 pkt. 1 w/w ustawy zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
- propozycje dotyczące analiz przewidywanych skutków realizacji oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
- streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Opracowany projekt wraz z prognozą został zaopiniowany pozytywnie. W wyniku ustaleń z władzami miasta Tyczyn, urbanista dokonał zmian w klasyfikacji dróg. Obecnie tylko jedna droga jest drogą dojazdową, pozostałe stały się drogami wewnętrznymi.

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie uzgodniono z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Rzeszowie, pismo znak RDOŚ-18-WOOS-7041-2-97/2/10/ad z dnia 23.09.2010r., oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Rzeszowie, pismo znak P.S.N.Z.4612-1-20/2010 z dnia 07.09.2010 r.

Celem prognozy jest określenie prawdopodobnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, które mogą być spowodowane realizacją ustaleń projektu planu.

Podstawowym dokumentem, z którym powiązany jest projekt planu jest Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy i Miasta Tyczyn, uchwalone Uchwałą Rady Miejskiej w Tyczynie z dnia 29 sierpnia 2002 r. z późniejszymi zmianami.

2. Metoda zastosowania przy opracowaniu prognozy

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy wykorzystano głównie analizę opisową prawdopodobnych skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska, jakie wystąpią lub mogą wystąpić w wyniku realizacji projektu planu.

Ocenę przeprowadzono dla jednego wariantu rozwiązań planistycznych, jakie zostały zawarte w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego.

Po wprowadzeniu zmian w zakresie klasy dróg , uwzględniono ten fakt dokonując korekty prognozy oddziaływania na środowisko.

II. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU

Projektem planu objęto obszar położony w południowej części miasta Tyczyna o powierzchni 12,06 ha.

Południową granicę obszaru stanowi teren zadrzewień. Od zachodu graniczy on z terenami pól uprawnych, natomiast od wschodu granicę stanowi administracyjna granica miasta Tyczyna z Kielnarową. Granicę północną stanowią łąki i zabudowa przy drodze gminnej.

W granicach terenu objętego projektem planu ustalono przeznaczenie terenu dla:

- zabudowy mieszkaniowej;
- usług;
- zieleni urządzonej;
- infrastruktury technicznej;
- komunikacji.

Opracowany projekt planu jest zgodny z ustaleniami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy i Miasta Tyczyn uchwalonego uchwałą Nr XXXVIII/290/02/ Rady Miejskiej w Tyczynie z dnia 29 sierpnia 2002 r. z późniejszymi zmianami.

Teren o powierzchni 0,73 ha przeznaczony dla lokalizacji usług oznaczony został symbolem 1U.

Wskazana lokalizacja funkcji:

- hotelowej;
- zakwaterowania turystycznego;
- biurowej;
- handlowej;

- kultury;
- edukacji.

W granicach terenu dopuszcza się lokalizację dróg wewnętrznych, parkingów, ciągów pieszych, ciągu pieszo i obiektów małej architektury

- dla zabudowy określono nieprzekraczalne linie zabudowy i obowiązującą linię zabudowy – 6m od terenu 2KDW;
- powierzchnia zabudowy nie może być większa niż 35% powierzchni terenu;
- powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 10% powierzchni terenu, w tym 5% zagospodarować zielenią wysoką;
- wysokość zabudowy – nie większa niż 12,0 m i nie więcej niż 3 kondygnacje naziemne dla budynków o funkcji turystycznej nie więcej niż 2 kondygnacje;
- nie dopuszcza się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (z wyłączeniem infrastruktury technicznej będącej inwestycją celu publicznego z zakresu łączności publicznej);
- wskaźnik intensywności zabudowy nie mniejszy niż 0,001 i nie większy niż 1;
- dachy budynków jedno, dwu lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych od 30° do 45°;
- dopuszczono podział na działki – o powierzchni nie mniejszej niż 0,5 ha.
- obsługa komunikacyjna:
 - poprzez drogę wewnętrzną 2KDW do drogi publicznej 1KD-d lub poprzez drogę 4KDW i 2KDW do drogi 1KD-d;
 - miejsca postojowe: ilość wynikająca z przyjętych wskaźników
 - funkcja hotelowa i zakwaterowania turystycznego – 1m-ce/4 m-ca noclegowe;
 - dla funkcji biurowej, kultury, edukacji 1 m-ce/70m² pow. wewn. budynku;
 - handlowej – 1 m-ce/60m² pow. wewn. budynku.

Tereny o powierzchni 8,14 ha przeznaczone dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – oznaczone symbolem MN od nr 1 do 10

- dla każdego z terenów określono nieprzekraczalną linię zabudowy
- dla terenów **1MN, 2MN i 3MN** wyznaczono obowiązującą linię zabudowy – 6,0m od dróg 1KDW i 5KDW;
- powierzchnia biologicznie czynna w terenach zabudowy mieszkaniowej nie może być mniejsza niż 40% powierzchni działki, nie mniej niż 25% zagospodarować zielenią wysoką;
- powierzchnia zabudowy nie większa niż 30% powierzchni działki budowlanej;
- wysokość zabudowy – nie większa niż 10,0 m, nie więcej niż 2 kondygnacje nadziemne;

- wysokość zabudowy gospodarczej, garażowej lub gospodarczo – garażowej max. 7,0m i 1 kondygnacja;
- wskaźnik intensywności zabudowy nie mniejszy niż 0,001 i nie większy niż 0,6;
- dachy budynków jedno, dwu lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu połaci dachowych od 30⁰ do 45⁰;
- na terenach **1, 2, 3, 9 i 10MN** wydzielono linią podziału wewnętrznego tereny przeznaczone pod zieleń (Zp) z zakazem zabudowy – nakazuje się zagospodarowanie tej części działek murami oporowymi lub zagospodarowanie zielenią wysoką;
- powierzchnia działki budowlanej – nie mniejsza niż 0,10 ha;
- każda działka budowlana ma posiadać bezpośredni dostęp do drogi publicznej lub drogi wewnętrznej;
- na każdej działce należy przewidzieć nie mniej niż 2 miejsca postojowe dla samochodów.

Tereny o powierzchni 1,2 ha przeznaczone pod zieleń urządzoną, oznaczono symbolem ZP numerami od 1 do 4.

W obszarach tych dopuszczono lokalizację:

- podziemnych sieci infrastruktury technicznej i naziemnych urządzeń infrastruktury technicznej
- małej architektury, ciągów pieszych i ścieżek rowerowych o utwardzonej nawierzchni.

Tereny o powierzchni 0,27 ha przeznaczone dla lokalizacji infrastruktury technicznej:

- **1E** – teren przeznaczony pod stację transformatorową 15/04 kV
- **1 i 2 K** – teren wskazany dla lokalizacji przepompowni ścieków

Tereny komunikacji zajmują łącznie 1,96 ha, w tym:

- **1 i 2 KX** ciągi piesze o łącznej powierzchni 0,06 ha;
- **1 – 5KDW** – drogi wewnętrzne o pow. łącznej 1,42 ha;
- **1KD** - publiczna droga dojazdowa – 0,48ha.

Publiczną drogę dojazdową – 1KD-d o pow. 0,48 ha

- szerokość w liniach rozgraniczających nie mniejszych niż 10,0m;
- szerokość jezdni – 5,5 m
- jednostronny chodnik;
- dopuszczono lokalizację sieci i urządzeń uzbrojenia terenu.

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej

- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z istniejącej poza obszarem, sieci elektroenergetycznej średniego napięcia;
- Linie elektroenergetyczne i telekomunikacyjne należy budować jako podziemne;
- Stacje transformatorowe lokalizować w wyznaczonych terenach w granicach projektu planu ;
- Dopuszczono możliwość wykorzystania indywidualnych źródeł energii elektrycznej, pod warunkiem, że nie pogorszą stanu środowiska;
- Zaopatrzenie w wodę – poprzez rozbudowę gminnego wodociągu poprzez budowę sieci wodociągowej Ø90mm;
- Odprowadzenie cieków bytowych – projektowaną siecią kanalizacji sanitarnej do gminnej oczyszczalni ścieków;
- Odprowadzenie wód opadowych do istniejących cieków wodnych, siecią kanalizacji deszczowej o przekroju 0,40m
 - dopuszcza się częściowe odprowadzenie wód opadowych z budynków do gruntu po własnym terenie
- Zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej średnioprężnej o śred. 40mm;
- Zaopatrzenie w ciepło – z indywidualnych źródeł ciepła z wykorzystaniem paliw ekologicznych, nie pogarszających stanu środowiska;
- Gromadzenie odpadów komunalnych, segregacja i ich usuwanie na zasadach obowiązujących w gminie;
- Gromadzenie i usuwanie odpadów powstających w wyniku prowadzenia działalności usługowej w sposób nie zagrażający środowisku i terenom sąsiednim.

II. STAN I FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO TERENU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU

1. Charakterystyka środowiska

- **Rzeźba terenu**

Omawiany obszar położony jest na południe od drogi prowadzącej z Tyczyna do Borku Starego i obejmuje tereny zrównania wierzchwinowego i stoki góry Dalnica.

Pod względem morfologicznym badany teren wg J. Kondrackiego położony jest w obrębie mezoregionu **Pogórze Dynowskie**. Stoki Podgórze cechują się znacznym zróżnicowaniem spadków.

W części północnej niewielki fragment stoku objęty jest procesami geodynamicznymi tj. spalaniem pokryw wietrzelinowych.

Szczytowa część terenu stanowi zrównanie wierzchowinowe o nachyleniu około 8%.

Część południową terenu stanowi stok o nachyleniu 12 – 20 % i lokalnie ponad 20%.

W obrębie stoku znajduje się nieczynne wyrobisko o przekształconych, zniwelowanych brzegach, które niegdyś miały charakter skarp. Obecnie już tylko północna krawędź wyrobiska ma charakter skarpy. Zniwelowane brzegi wyrobiska dają możliwość jego zagospodarowania.

- **Warunki geologiczne**

Pod względem geologicznym badany obszar stanowi fragment jednostki skolskiej, najdalej na północ wysuniętej części **Karpat Zewnętrznych**.

Starsze podłoże budują trzeciorzędowe łupki i piaskowce warstw krośnieńskich górnych o rozciągłości zbliżonej do kierunku NW – SE i zróżnicowanym upadzie.

Łupki i piaskowce przykryte są warstwą wietrzelin, które w wykonanych otworach badawczych stwierdzono na głębokości 0,6 – 3,6 m.

Wietrzliny przykryte są warstwą utworów zboczowych wykształconych jak pyły, pyły piaszczyste i gliny piaszczyste. Utwory te cechują się przeważnie konsystencją twardoplastyczną. Mięszczość ich jest zróżnicowana i wynosi od 0,3 – 3,6 m.

W obrębie fragmentu stoku, gdzie występują procesy geodynamiczne, w podłożu występują osady koluwalne, są to utwory zboczowe i wietrzliny skał fliszowych o tendencji do grawitacyjnego przemieszczania się w dół stoku. Ma to miejsce szczególnie przy większym zawilgoceniu tych gruntów. Na intensywność procesów zżyziskowych mogą wpływać procesy ziemne, dociążenie tych gruntów nasypami ziemnymi i zakłócenie stosunków wodnych.

Decyzję o możliwości przeznaczenia tego terenu pod lokalizację budynku należy poprzedzić szczegółowymi badaniami geologicznymi.

Na pozostałym obszarze występujące w podłożu grunty należy ocenić jako korzystne do bezpośredniego posadowienia fundamentów projektowanych budynków.

- **Surowce mineralne**

W granicach omawianego terenu oraz w jego otoczeniu nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

- **Charakterystyka warunków wodnych**

Wody powierzchniowe

W granicach terenu nie występują wody powierzchniowe. Teren, o którym mowa znajduje się w dorzeczu Górnej Wisły.

Z zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami wyznaczono jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Celem tych działań było wyznaczenie jednostkowych obszarów planistycznych, dla których dokonana została identyfikacja znaczących oddziaływań antropogenicznych, określono cele środowiskowe i dokonana zostanie ocena ich spełnienia, wdrożone zostaną programy działań określone w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza.

Teren opracowania zgodnie z Planem Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły, zaktualizowanym i obowiązującym od 13 grudnia 2016 r znajduje się w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych JCWP o kodzie PLRW2000122265689 „Strug do Chmielnickiej Rzeki”. Jest to potok fliszowy, stanowiący naturalną część wód, której stan ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. JCWP znajduje się w wykazie obszarów chronionych ze względu na położenie w jej granicach OZW PLH 180025 „Nad Husowem” oraz rezerwatu „Mójka”.

Wody podziemne

Wody podziemne w tym rejonie związane są ze szczelinami i spękaniami skał oligoceńskich. Wody te nie tworzą ciągłego poziomu, występują na różnej głębokości. W utworach deluwialnych występują sączenia wód śródglinowych. Sączenia te w tym terenie mogą pojawić się na różnej głębokości. Są to infiltrujące wody opadowe gromadzące się na wkładkach utworów o mniejszej przepuszczalności.

Zgodnie z podziałem obszaru dorzecza Górnej Wisły na jednolite części wód podziemnych, teren opracowania położony jest w jednolitej części wód podziemnych oznaczonej kodem PLGW2000152, dla której stan chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia ustanowionych dla niej celów środowiskowych. JCWPd o której mowa znajduje się wykazie obszarów chronionych ze względu na przeznaczenie do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę.

Teren opracowania zlokalizowany jest poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych (425 i 432). Na jego terenie nie ma zlokalizowanych udokumentowanych ujęć wód podziemnych i stref ochronnych od ujęć.

- **Klimat lokalny**

Według podziału na regiony klimatyczne E. Romera rejon Tyczyna położony jest na pograniczu dwóch krain klimatycznych: Krainy Równin i Kotlin Podgórskich i Krainy Wyżyn Podkarpackich.

Natomiast wg R. Gumińskiego rejon ten położony jest w obrębie dwóch dzielnic rolniczo – klimatycznych: dzielnicy Sandomiersko – Rzeszowskiej i dzielnicy Podkarpackiej.

Dzielnica Sandomiersko – Rzeszowska charakteryzuje się okresem wegetacyjnym trwającym 210 – 220 dni. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7,0 – 7,5°C, na kulminacjach może obniżyć się do 6,6°C.

Roczna suma opadów wynosi od 600 do 800 w zależności od ekspozycji stoku. Średnio w roku występuje około 35 – 40 dni pogodnych i około 130 – 140 dni pochmurnych. Pokrywa śnieżna zalega około 60 dni (nie w sposób ciągły, występują częste odwilże).

Jak wynika z danych w tym rejonie przeważają wiatry z kierunku zachodniego i południowo – zachodniego. Na układ wiatrów wpływa nie tylko ogólna cyrkulacja, ale również orografia terenu.

Omawiany obszar okresowo bywa narażony na wiatry o dużych prędkościach, typu fenowego. Warunki klimatu lokalnego są zróżnicowane w zależności od warunków lokalnych takich jak: rzeźba terenu, warunki hydrograficzne, szata roślinna, zagospodarowanie terenu. Wpływ powyższych czynników uwidacznia się szczególnie w czasie pogód typu wyżowego, przy ciszy i bezchmurnym niebie.

Analiza warunków morfologicznych i ekspozycji terenu pozwala na stwierdzenie, że badany obszar cechuje się na przeważającym obszarze korzystnymi i bardzo korzystnymi warunkami klimatu lokalnego. Bardzo niewielki fragment stoku o ekspozycji północnej cechuje się mniej korzystnymi warunkami klimatu lokalnego w szczególności dotyczy to warunków solarnych i termicznych, co wynika z jego ekspozycji. W tym rejonie mniej korzystne warunki solarne występują w okresach jesiennym i zimowym przy niskich stanach słońca.

- **Gleby**

W obrębie stoków Pogórza z osadów zboczowych, pyłów, pyłów piaszczystych i glin pylastych powstały gleby brunatne wylugowane i kwaśne, bogate w składniki pokarmowe, spełniające wymogi dla upraw zbożowych i okopowych. Ze względu na duże nachylenie stoku gleby narażone są na intensywne procesy erozji powierzchniowej. Powoduje to spłycenie poziomego próchniczego tych gleb. Występujące tu gleby zaliczone zostały do IVa i IVb klasy. Z uwagi na położenie w granicach miasta nie wymagają zgody na zmianę ich przeznaczenia.

- **Jakość środowiska, jego zagrożenia i identyfikacja źródeł tych zagrożeń**

O jakości środowiska decyduje przede wszystkim stan następujących elementów:

- powietrza atmosferycznego;
- wód;
- hałasu.

Powietrze

Podstawowym dokumentem określającym wymagania dotyczące oceny i zarządzania jakością powietrza w krajach Unii Europejskiej jest Dyrektywa 2008/50/WE z 2008 r. – w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy. Dyrektywa określa kryteria jakości powietrza oraz tworzy zasady i mechanizmy działań mających na celu:

- utrzymanie jakości powietrza na obszarach, gdzie ona jest wystarczająca;
- planowanie poprawy jakości powietrza na obszarach, gdzie nie spełnia ona założonych kryteriów.

W Polsce na podstawie przepisów zawartych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672) ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, określonej za pomocą substancji w powietrzu. Przez poziom substancji w powietrzu rozumiemy stężenie tych substancji w powietrzu odniesione do ustalonego czasu lub opad substancji w odniesieniu do ustalonego czasu i powierzchni. Jak najlepszą jakość powietrza mają zapewnić działania na rzecz utrzymania poziomów substancji w powietrzu poniżej poziomów dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach.

Decydujący wpływ na jakość powietrza na terenach zurbanizowanych mają emisje z pojazdów samochodowych oraz indywidualnych, komunalnych i przemysłowych źródeł stacjonarnych. Największy wpływ wywiera energetyczne spalanie paliw, dotyczy to szczególnie okresu zimowego.

Można wyodrębnić emitory wysokie, oddziałujące na większe odległości (emitery punktowe to duże obiekty przemysłowe) oraz emitery niskie, mające wpływ na bezpośrednie ich sąsiedztwo. Energetyczne spalanie paliw (węgiel, drewno, gaz ziemny, olej opałowy) jest źródłem emisji podstawowej: dwutlenku węgla, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu oraz pyłu.

Stężenie tych substancji wykazuje zmienność w ciągu roku, rośnie w sezonie grzewczym, a maleje latem. Poziom stężeń substancji podstawowych w skali kraju wykazuje tendencję spadkową, oprócz wzrostu emisji dwutlenku azotu wynikającej z oddziaływania ruchu samochodowego. Mając na uwadze konieczność monitorowania jakości powietrza oraz ochrony przed emisjami został nałożony ustawowy obowiązek na WIOŚ oceny stanu powietrza w obrębie wydzielonych jednostek terytorialnych zwanych strefami.

Strefy stanowią aglomeracje powyżej 250 tys. mieszkańców, miasta powyżej 100 tys. mieszkańców oraz pozostałe części województwa. W województwie podkarpackim wydzielono dwie strefy: miasto Rzeszów i podkarpacką, obejmującą obszar województwa poza obszarem administracyjnym m. Rzeszowa.

Wyniki oceny jakości powietrza w województwie podkarpackim wykazały, że:

- zanieczyszczenia gazowe tj. dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, benzen i ozon (w kryterium zdrowia) oraz dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i ozon (w kryterium ochrony roślin), osiągnęły na terenie woj. podkarpackiego niskie wartości stężeń. Pozwoliło to na zakwalifikowanie strefy. podkarpackiej dla obu kryteriów do klasy „A”;
- od kilku lat utrzymuje się duże zanieczyszczenie powietrza pyłem zawieszonym PM10, mierzonym w kryterium ochrony zdrowia, co powoduje że strefa podkarpacka zaliczona została do klasy „C”;
- również stopień zanieczyszczenia powietrza pyłem zawieszonym PM2,5 powoduje, że strefa podkarpacka została również zaliczona do klasy „C”. Zanieczyszczenie powietrza pyłem zawieszonym PM10 i PM2,5 utrzymujące się od dłuższego okresu, powoduje zaliczenie strefy podkarpackiej do klasy „C”, co wymaga opracowania i wdrożenia naprawczego programu ochrony powietrza w zakresie wielkości stężeń pyłu PM10 i PM2,5;
- dla metali w pyłe PM10 (arsen, kadm, nikiel, ołów) wartości odniesienia zostały dotrzymane na obszarze całego województwa. Pozwoliło to na zaliczenie strefy podkarpackiej do klasy „A” pod względem zanieczyszczenia tymi substancjami.
- średnioroczne stężenie benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM10 przekroczyło wartości dopuszczalne, co było podstawą do zaliczenia strefy podkarpackiej do klasy „C”.

Wody

Teren, o którym mowa, znajduje się w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych JCWP o kodzie PLRW2000122265689 „Strug do Chmielnickiej Rzeki”. Jest to potok fliszowy, stanowiący naturalną część wód, której stan ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

Zgodnie z podziałem obszaru dorzecza Górnej Wisły na jednolite części wód podziemnych, teren opracowania położony jest w jednolitej części wód podziemnych oznaczonej kodem PLGW2000152, dla której stan chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia ustanowionych dla niej celów środowiskowych. Celem tym jest utrzymanie co najmniej aktualnego stanu wód.

Hałas

Na klimat akustyczny najistotniejszy wpływ mają:

- hałas, którego źródłem są zakłady produkcyjne i usługowe;
- hałas komunikacyjny.

W granicach projektu planu oraz w jego otoczeniu nie występują obiekty usługowe lub produkcyjne, które byłyby źródłem hałasu. W otoczeniu terenu zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Nie jest to zabudowa zwarta.

W bezpośrednim sąsiedztwie terenów projektu planu nie ma zlokalizowanych dróg o dużym natężeniu ruchu pojazdów. Nie ma więc zagrożenia hałasem dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Planowana zabudowa jednorodzinna na terenie opracowania będzie miała zapewnione bardzo dobre warunki akustyczne.

• Zmiany w środowisku

Obszar objęty opracowaniem stanowił kiedyś tereny uprawne, które obecnie stanowią w całości teren odłogowany. Postępuje ugorowanie terenów, na które wkraczają zarośla z udziałem wierzby, osiki, brzozy, buka i grabu.

• Struktura przyrodnicza

Jednostki botaniczne w obrębie omawianego terenu wykazują uzależnienie od warunków naturalnych. Na całym terenie w mozaice zbiorowisk łąkowych i zaroślowych występują nitrofilne okrajki z klasy *Artemisietea vulgaris*. Obraz szaty roślinnej dopełniają zbiorowiska miejsc wydeptywanych, rozwijające się wzdłuż dróg i ścieżek oraz ciepłolubne okrajki z klasy *Trifolio – Geranieria* i inne zbiorowiska, wykształcające się na małych powierzchniach bez znaczenia dla ogólnego obrazu szaty roślinnej.

W części wschodniej i południowej stoku wykształciły się zbiorowiska porębowe, charakteryzujące się znaczącym udziałem wierzby iwy, brzozy brodawkowatej, topoli osiki, leszczyny pospolitej.

Znaczny udział w tym terenie mają zruderalizowane postacie zbiorowisk łąkowych. Dominuje w nich podgorycznik pospolity, pokrzywa zwyczajna, jasnota plamista. Na łąkach pougorowych rozwinęły się płaty zbiorowisk związku *Convolvulion sepium* z dominacją nawłoci późnej.

Wzdłuż dróg i ścieżek wykształciły się zbiorowiska spodzichowe. W strukturze florystycznej tych zbiorowisk duże znaczenie mają gatunki łąkowe pochodzące z otoczenia. Wśród gatunków charakterystycznych przeważają: życica trwała, wiechlina roczna, głowienka pospolita, rdest ptasi. W najuboższych miejscach łąk pougorowych wytworzyły się

płaty nawiązujące do ubogich pastwisk klasy *Nardo – Allunetea*, głównie poprzez udział bliźniaczki psiej trawki i kosmatki polnej.

Wszystkie występujące na omawianym terenie zbiorowiska wykazują wyraźne ślady degeneracji. Cechują się ubóstwem gatunkowym.

Fauna

Według podziału Polski na krainy zoograficzne obszar, o którym mowa łącznie z terenami otaczającymi położony jest w Krainie 18 – Beskidzie Wschodnim. Cechą charakterystyczną świata zwierzęcego Pogórza Dynowskiego jest jego przejściowość związana z pograniczem między Karpatami a Niżem Polskim. Takie położenie powoduje występowanie różnych elementów zoograficznych i wysokościowych. Występuje tu fauna zachodnio europejska, pontyjska, borealno-alpejska.

Przedstawicielami fauny zachodnio-europejskiej są: jeleń europejski, sarna, dzik, zając szarak, jeż, kret i inne.

Faunę borealno-alpejską reprezentują: dzięcioł trójpalczasty, drozd obrożny, puszczyk uralski, kuna leśna, kwiczoł, jarząbek. Przedstawicielami gatunków pontyjskich są: muchołówka białoszyja oraz dzięcioł syryjski. Na terenie Pogórzy, północną granicę gromadnego zasięgu osiąga szereg gatunków górskich, są to: kumak górski, traszka górską, traszka karpacka, salamandra płamista, pliszka górską.

Obszary prawnie chronione

Obszar będący przedmiotem opracowania położony jest poza granicami Hyżnieńsko – Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, którego granice obejmują wschodnie i południowe tereny gminy Tyczyn.

Obszar opracowania i tereny bezpośrednio z nim sąsiadujące nie zostały włączone do obszarów NATURA 2000, jak również nie są terenami potencjalnymi do włączenia do sieci obszarów NATURA 2000.

Nie ma w granicach obszaru ustanowionych pomników przyrody oraz innych form przyrody objętych ochroną.

Nie występują tu siedliska i gatunki chronione zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz. U. Nr 92 poz. 1029)

- **Ocena zagrożeń stanu środowiska oraz potencjalne zmiany jego stanu w przypadku braku realizacji projektu planu**

Jednym z podstawowych elementów określających jakość środowiska jest stan powietrza atmosferycznego. Badania jakości powietrza w województwie podkarpackim prowadzone są przez WIOŚ Rzeszów i WSEE w Rzeszowie w zakresie dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu, alarmowych poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz marginesów tolerancji dla dopuszczalnych poziomów niektórych substancji.

Oceny jakości powietrza dokonuje się w tym przypadku dla obszaru powiatu. Poziom stanu czystości powietrza dla tego terenu zaliczony został do **klasy A**, to oznacza, że poziom zanieczyszczeń nie przekracza poziomu dopuszczalnego i nie wymagane jest podejmowanie działań naprawczych. Obszar opracowania jest terenem otwartym w jego sąsiedztwie nie występują żadne obiekty, które miałyby wpływ na jakość powietrza. W jego sąsiedztwie występuje jedynie nieliczna zabudowa mieszkaniowa. Brak więc źródeł, które mogłyby mieć negatywny wpływ na jakość powietrza.

Ważnym czynnikiem decydującym o jakości środowiska jest klimat akustyczny. Źródłem hałasu jest komunikacja i przemysł. Obszar opracowania zlokalizowany jest z dala od głównych ciągów komunikacyjnych, nie ma obiektów przemysłowych, brak jest w jego sąsiedztwie innych źródeł hałasu. Należy podkreślić, że aktualnie warunki klimatu akustycznego są bardzo dobre. Planowany sposób zagospodarowania wpłynie na zwiększenie hałasu ale nie może on przekroczyć norm określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Brak realizacji projektu planu spowoduje dalszą degradację obszaru. Po dłuższym okresie cały teren zajęty zostanie przez sukcesywnie postępujące zadrzewienia, które są zupełnie przypadkowe.

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ORAZ WPŁYW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU W ODNIESIENIU DO TERENÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

Aktualny stan środowiska, w tym powietrza atmosferycznego, wód i hałasu nie budzi żadnych zastrzeżeń, nie wymaga żadnych działań naprawczych.

Wartości zanieczyszczeń badanych w tym rejonie wykazują wartości znacznie poniżej dopuszczalnej normy.

Z uwagi na znaczne nachylenia w części omawianego terenu problemem jest erozja wodna gruntów. Można zjawisko to bardzo ograniczyć lub wyeliminować poprzez jego odpowiednie zagospodarowania.

Należy również zwrócić uwagę na fakt występowania w sąsiedztwie północnej granicy terenu, śladów ruchów geodynamicznych w obrębie stoku.

Mimo faktu, że dotyczy to terenu poza granicami opracowania należy w zagospodarowaniu terenu zapewnić taki sposób użytkowania terenu, który w maksymalnym stopniu będzie chronił stabilizację stoku.

Realizacja projektu planu spowoduje zmiany w naturalnym ukształtowaniu terenu. Lokalizacja zabudowy w obszarze o większych spadkach wymagać będzie prac niwelacyjnych polegających na plantowaniu i nadsypywaniu terenu, tworzeniu sztucznych skarp.

Wprowadzenie ciągów komunikacyjnych dla obsługi zabudowy spowoduje konieczność prac niwelacyjnych, przemieszczenia mas ziemnych oraz utwardzenie nawierzchni.

Nastąpi zmiana krajobrazu omawianego terenu. W pewnym stopniu nastąpi wzrost poziomu hałasu.

Omawiany teren cechuje się przeciętnymi walorami przyrodniczymi. Na jego obszarze nie występują żadne formy przyrodnicze objęte ochroną.

Teren projektu planu zlokalizowany jest w obszarze, który nie objęty jest żadną formą ochrony przyrody i nie jest potencjalnym obszarem wskazanym do ochrony.

W odległości około 3 km w kierunku wschodnim przechodzi granica (wzdłuż drogi Rzeszów – Dylągówka) Hyżnieńsko – Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granicami wspomnianego obszaru chronionego krajobrazu objęte są również tereny zlokalizowane na południe od terenu objętego projektem planu, położone w znacznej odległości, ponad 7 km.

V. WPŁYW PLANOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA NA TERENY OBJĘTE OCHRONĄ NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Większość dokumentów dotyczących ochrony środowiska przyrodniczego na szczeblu międzynarodowym i krajowym wywodzi się z dokumentów międzynarodowych, którym początek dała Konferencja Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r., na której zdefiniowano założenia zrównoważonego rozwoju.

Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką innych dziedzin gospodarki. Od roku 1992 pojawiły się kolejne, nowe dokumenty dotyczące ochrony środowiska lub poszczególnych jego składowych. Powstało szereg konwencji i protokołów w sprawach o znaczeniu międzynarodowym.

W granicach Wspólnoty Europejskiej wyrazem troski o stan środowiska są uchwały, rozporządzenia i dyrektywy unijne. Z chwilą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej wystąpiła konieczność dostosowania prawa polskiego do prawa unijnego.

Z powyższego wynika, że oceniając uwzględnienie w projekcie niniejszego dokumentu planistycznego, celów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego zostanie spełniony warunek uwzględnienia celów ochrony środowiska w odniesieniu do szczebla międzynarodowego i prawa wspólnotowego, które znalazło swoje odpowiedniki w prawie polskim.

Podstawowym dokumentem na szczeblu krajowym jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, a ściślej odnoszące się do zasad ochrony środowiska art. 5 i 74. Kolejnym dokumentem służącym jako dokument kierunkowy dla Programów Ochrony Środowiska na szczeblu wojewódzkim, powiatowym i gminnym jest uchwalona przez Sejm – Polityka Ekologiczna Państwa na lata 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016 i cztery następne.

Na szczeblu województwa podstawowym dokumentem dotyczącym ochrony środowiska jest Program Ochrony Środowiska Woj. Podkarpackiego, Plan Gospodarowania Odpadami oraz Plan zagospodarowania przestrzennego woj. podkarpackiego i Krajowy Program Oczyszczania Ścieków.

W roku 2011 opracowany został Plan Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Górnej Wisły, który został uaktualniony w grudniu 2016 r. w którym określono cele środowiskowe dla poszczególnych JCWP i JCWPd, z określeniem niezbędnych działań i programów służących temu zadaniu.

Zagadnienia dotyczące ochrony środowiska w skali województwa przedstawione są zarówno w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa podkarpackiego, jak i w Programie ochrony środowiska województwa podkarpackiego.

Podstawowym dokumentem zawierającym cele i zadania na obszarze gminy jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

W granicach administracyjnych miejscowości Tyczyn, w obszarze której zlokalizowany jest teren projektu planu nie występują obszaru objęte ochroną, w myśl ustawy „o ochronie przyrody”. Nie stwierdzono siedlisk oraz gatunków roślin chronionych.

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE BEZPOŚREDNIE I POŚREDNIE, CZASOWE LUB DŁUGOTRWALE WYNIKAJACE Z REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA I CZŁOWIEKA

W ustaleniach projektu planu wprowadzono zakazy dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego.

Realizacja projektu zgodna z ustaleniami zapewni zachowanie i utrzymanie bardzo dobrego stanu powietrza atmosferycznego, wód i gruntów, a także klimatu akustycznego. Na omawianym terenie pojawi się zieleń urządzona w otoczeniu zabudowy mieszkaniowej i usług a także zieleń na wydzielonych dla tego celu terenach.

Wprowadzenie zieleni urzędzonej w miejsce dotychczas występujących gatunków wpłynie bardzo korzystnie na ogólny obraz terenu opracowania.

Występujące obecnie gatunki zostały zdominowane przez zarośla i ogólny obraz obszaru charakteryzuje się znacznym ubóstwem gatunkowym.

Znaczny udział terenów zieleni urzędzonej wpłynie korzystnie na ogólny obraz zespołu zabudowy oraz estetykę omawianego terenu.

• Ludzie

Warunki środowiskowe są i pozostaną korzystne dla ludzi.

W obszarze tym zlokalizowana zostanie zabudowa mieszkaniowa, obok której pojawiają się usługi zapewniające obsługę mieszkańców.

Dopuszczono lokalizację funkcji hotelarskiej, biurowej, handlowej, kulturowej, edukacyjnej.

Obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na stan środowiska.

Rodzaj zagospodarowania, a więc zabudowa mieszkaniowa i rodzaj planowanych usług nie będą niekorzystnie wpływać na środowisko.

Poziom hałasu w omawianym terenie nie może przekroczyć dopuszczalnego poziomu określonego w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14. 06 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Zgodnie z w/w rozporządzeniem poziom hałasu nie może przekroczyć 61 dB w ciągu dnia od dróg i 50dB od innych obiektów w ciągu nocy w terenach zabudowy mieszkaniowej hałas od dróg nie może przekraczać 50 dB oraz 40 dB od innych obiektów.

Zapewnienie odpowiednich warunków klimatu akustycznego, nakaz zagospodarowania otoczenia budynków mieszkaniowych znaczną powierzchnią zieleni z wykorzystaniem zieleni wysokiej, położenie terenu w szczytowej partii wzniesienia z wglądem na rozległe tereny Pogórza Dynowskiego stworzy bardzo atrakcyjne tereny mieszkaniowe dla przyszłych mieszkańców.

- **Powietrze**

Jak wynika z publikowanych corocznych raportów WIOŚ w Rzeszowie, stan powietrza w obszarze gminy Tyczyn, a także w granicach całego województwa podkarpackiego pod względem zanieczyszczeń substancjami gazowymi: dwutlenkiem węgla, dwutlenkiem siarki, tlenkami azotu i węgla oraz ozonu i benzenu – nie budzi zastrzeżeń. Wielkości zanieczyszczeń tych substancji nie przekraczają dopuszczalnych norm. Pod tym względem obszar województwa zaliczony jest do strefy „A” i nie wymaga działań naprawczych. Natomiast wielkość stężeń pyłów zawieszonych (PM10 i PM2,5) kwalifikuje obszar woj. podkarpackiego do strefy „C”, w której wymagane są działania naprawcze.

Stan powietrza w obszarze miasta i gminy Tyczyn, pod względem wielkości stężeń zanieczyszczeń podstawowych nie budzi żadnych zastrzeżeń.

Nie prognozuje się znaczącego pogorszenia na skutek realizacji projektu planu. Zabudowa mieszkaniowa jako źródło ogrzewania może wykorzystywać tylko takie nośniki energii cieplnej, które nie będą pogarszać stanu powietrza atmosferycznego.

Ruch pojazdów w omawianym obszarze nie będzie tak znaczący aby miał wpływ na jakość powietrza. Ograniczał się będzie do wyjazdów i dojazdów do poszczególnych posesji oraz obsługi obiektów usługowych.

Nie ma w tym obszarze dróg przelotowych dlatego też ruch pojazdów będzie związany tylko z tym zespołem zabudowy.

Nie będzie więc źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, które powodowałyby pogorszenie jego stanu.

- **Powierzchnia ziemi**

Przekształcenia powierzchni terenu będą wynikać z jego zagospodarowania tj. lokalizacji budynków jednorodzinnych, obiektów usługowych, dróg dojazdowych i ciągów pieszych. Zmiany związane z przekształceniem powierzchni terenu będą zróżnicowane, uzależnione od wielkości spadków.

W części północnej zabudowa zlokalizowana jest w części szczytowej, w obrębie zrównania wierzchowinowego Pogórza Dynowskiego cechującego się stosunkowo niewielkimi spadkami.

W terenach zlokalizowanych w części północnej i południowo – wschodniej wyznaczono linię podziału wewnętrznego, tereny wskazane dla lokalizacji zieleni, bez możliwości jej zabudowywania.

Wydzielenie terenów do zagospodarowania zielenią wynika z sąsiedztwa z terenami, na których zaobserwowano ślady procesów geodynamicznych oraz dużych spadków.

W szczególności znaczące tereny zieleni zajmować będą tereny o dużych spadkach.

Przekształcenia naturalnej rzeźby na terenach o większych spadkach będą zróżnicowane. Ustalona w projekcie planu minimalna wielkość działki budowlanej (0,1 ha), jest to powierzchnia znacząca i w jej obrębie niewątpliwie znajdują się lokalne spłaszczenia w których możliwe jest usytuowanie budynku mieszkalnego.

W niektórych przypadkach konieczne będzie wykonanie plantowania i nadsypania terenu.

Zabudowę usługową zlokalizowano w obrębie wyrobiska, powstałego na skutek eksploatacji surowca, w sposób nieorganizowany, na potrzeby okolicznej ludności. Wyrobisko obecnie jest w znacznym stopniu przekształcone, część skarp została zniwelowana. Lokalizacja obiektów kubaturowych w jego obrębie nie będzie wymagać znaczących przekształceń rzeźby terenu.

Realizacja dróg, miejsc postojowych, ciągów pieszo – jezdnych spowoduje utwardzenie powierzchni i zwiększenie spływu wód opadowych oraz zmiany powierzchni infiltracji.

• **Wody**

Teren opracowania znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych oznaczonej kodem PLRW2000122265689 „Strug do Chmielnickiej Rzeki”. Jest to potok fliszowy, stanowiący naturalną część wód, której stan ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

Podział wód na części i ich identyfikacja został dokonany zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami. Dla jednolitych części wód dokonana została identyfikacja znaczących oddziaływań antropogenicznych, określone zostały cele środowiskowe. Dokonana zostanie ocena ich spełnienia, wdrożone będą programy działań określone w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza. Jednolita część wód, w której znajduje się teren projektu planu, jest to naturalna część wód o dobrym stanie ekologicznym. Ramowa Dyrektywa Wodna ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej w Europie nałożyła na wszystkie kraje członkowskie obowiązek osiągnięcia dobrego stanu wód.

Narzędziem mającym zapewnić osiągnięcie celu wspomnianej dyrektywy w Polsce jest Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych, w którym określono działania polegające na wyposażeniu aglomeracji o RLM większej niż 2000 mieszkańców w systemy kanalizacji sanitarnej zakończone oczyszczalnią ścieków.

Teren, który jest przedmiotem projektu planu wyposażony będzie w sieć kanalizacji sanitarnej, która jest projektowana. Ścieki odprowadzane siecią kanalizacji sanitarnej są oczyszczane w oczyszczalni miejskiej zlokalizowanej w Tyczynie.

Wody opadowo – roztopowe odprowadzane będą siecią kanalizacji deszczowej do cieków znajdujących się poza terenem. Wody opadowe „czyste” z powierzchni dachów mogą być rozprowadzone po terenach biologicznie czynnych.

Analizowany teren położony jest w jednolitej części wód podziemnych o kodzie PLGW2000152. Stan wód w tej JCWPd oceniono jako dobry, zarówno pod względem chemicznym jak i ilościowym. Celem środowiskowym w tej części wód podziemnych jest utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód, niedopuszczenie do jego pogorszenia. Rozwiązania dotyczące ochrony wód i gruntów przyjęte w projekcie planu, zapewnią eliminację potencjalnych zanieczyszczeń środowiska wodno – gruntowego. Rozwiązania te nie kolidują z celami środowiskowymi jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, wzmacniają realizację tych celów.

W granicach terenu objętych projektem planu Nr 1/2010 nie ma udokumentowanych ujęć wód podziemnych. Teren wyposażony będzie w sieć wodociągową, po rozbudowie istniejącego wodociągu. Teren ten nie jest narażony na zalewanie wodami powodziowymi. Zlokalizowany jest poza granicami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (425 i 433).

• **Klimat lokalny i klimat akustyczny**

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się zmian klimatu lokalnego. Teren położony jest w otoczeniu terenów otwartych. Projektowana struktura przestrzenna, swobodne przewietrzanie terenu, przewaga terenów zielonych nad powierzchniami utwardzonymi spowoduje, że warunki klimatu odczuwalnego nie zmienią się.

Klimat akustyczny

Należy mieć na uwadze, że w związku z nową funkcją omawianego terenu pojawi się ruch pojazdów samochodowych. Ruch ten będzie znaczny w okresie realizacji projektu planu. Wiązać się to będzie z pracą maszyn budowlanych i hałasem powodowanym przez samochody dostarczające niezbędne materiały. W tym okresie uciążliwości spowodowane hałasem dla mieszkańców sąsiadujących z drogą dojazdową mogą być znaczne.

Natomiast po zakończeniu tego etapu hałas nie będzie stwarzał uciążliwości. Ruch pojazdów będzie ograniczony.

Pojazdami poruszać się będą głównie mieszkańcy planowanego zespołu.

Zlokalizowane w tym terenie usługi nie należą do usług generujących ruch pojazdów. W obszarze tym zgodnie z obowiązującymi przepisami, poziom hałasu nie może przekraczać norm określonych dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wynoszących 55dB

w porze dnia i 50dB w porze nocy oraz normy dla terenów mieszkaniowo – usługowych: 60dB w ciągu dnia i 50 dB w ciągu nocy.

- **Krajobraz**

Realizacja projektu planu wpłynie na zmianę krajobrazu terenu, którego on dotyczy. Zmiany te będą znaczące. W otwartej dotychczas przestrzeni pojawi się zespół zabudowy, której towarzyszyć będą tereny zieleni urządzonej.

Realizacja ustaleń planu wprowadzi zagospodarowanie terenu w sposób przemyślany z zachowaniem ładu przestrzennego, uwzględniający naturalne ukształtowanie morfologiczne, co nie spowoduje obniżenia wartości krajobrazu, zachowując wgląd na rozległe widoczne w kierunku południowym pasmo Pogórza Dynowskiego.

- **Zasoby naturalne**

Na omawianym obszarze nie występują żadne udokumentowane złoża surowców mineralnych lub budowlanych.

Teren ten nie znajduje się w zasięgu granic obszarów prognostycznych występowania złóż kopalin.

- **Zabytki**

W granicach omawianego terenu nie występują żadne obiekty kultury materialnej uznane za obiekty zabytkowe.

Teren ten użytkowany był rolniczo. Od szeregu lat pozostawiony jest w odłogowaniu.

- **Dobra materialne**

W granicach terenu nie występują żadne dobra materialne. Realizacja projektu planu spowoduje powstanie nowych dóbr materialnych służących poprawie warunków mieszkaniowych, a także wzbogacenie o nowe obiekty służące szerszemu ogółowi ludności.

VII. PRZEWIDYWANE MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Zaproponowane w projekcie planu powstanie zespołu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nie będzie mieć wpływu na zmiany warunków środowiska w terenach sąsiadujących jak i na terenach dalszych.

Nie wystąpi więc oddziaływanie transgraniczne na środowisko.

VIII. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE OGRANICZANIA LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

W celu przeciwdziałania potencjalnie negatywnym skutkom oddziaływań wynikających z ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, określone zostały zasady jego ochrony.

Dotyczą one:

- **Ochrony powietrza**
 - nakaz stosowania jako źródeł ciepła paliw ekologicznych, nie pogarszających stanu środowiska naturalnego;
 - zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- **Ochrona środowiska wodno - gruntowego**
 - objęcie całego obszaru zabudowy zorganizowanym systemem zaopatrzenia w wodę;
 - odprowadzenie ścieków bytowych siecią kanalizacji sanitarnej do gminnej oczyszczalni;
 - odprowadzenie wód opadowych (w części) kanalizacją deszczową do istniejących cieków wodnych , w części po własnej powierzchni biologicznie czynnej;
- **Ochrona gruntów**
 - gromadzenie odpadów komunalnych, segregowanie i usuwanie zgodnie z zasadami obowiązującymi w gminie
 - wskazanie zagospodarowania zieleni terenów położonych z sąsiedztwie terenów objętych procesami geodynamicznymi i terenów narażonych na erozję
- **Ochrona przed hałasem**
 - rodzaj dopuszczonych usług
- **Ochrona przyrody**
 - nakaz zachowania określonego udziału procentowego terenów biologicznie czynnych w obrębie poszczególnych terenów;
 - wprowadzenie terenów zieleni urządzonej, w tym zieleni wysokiej;
- **Ochrona krajobrazu**
 - określenie zasad zabudowy w terenach zabudowy mieszkaniowej;
 - określenie wysokości zabudowy;
 - określenie kształtu dachów;

- wysoki udział powierzchni biologicznie czynnej;
- zasady lokalizacji reklam w terenie wskazanym dla usług.

IX. PRZEWIDYWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI PROJEKTU ZMIANY PLANU

Oдноśnie monitoringu wpływu na środowisko wynikającego z realizacji mpzp lub Studium, wskazane jest zastosowanie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Artykuł ten mówi: „W celu oceny aktualności Studium i Planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń Studium ...”

Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa wyżej, po uzyskaniu opinii Gminnej Komisji Urbanistyczno – Architektonicznej, co **najmniej raz w czasie kadencji rady**.

Rada podejmuje uchwałę w sprawie aktualności Studium i planów miejscowych zgodnie z art. 10 ust.2 Dyrektywy 2001/42/WE do monitorowania środowiska skutków realizacji planów „można wykonywać stosowanie do potrzeb istniejące systemy monitoringu w celu uniknięcia powielania monitoringu”.

STRESZCZENIE

Rada Miejska w Tyczynie podjęła uchwałę o sporządzeniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2010, który dotyczy terenu o powierzchni 12,06 ha położonego w południowej części miasta, przy granicy z Kielnarową.

Projektem planu objęto fragment wierzchowiny **Pogórza Dynowskiego**, o ekspozycji południowej i zróżnicowanych nachyleniach. Jest to teren niezabudowany, niegdyś wykorzystywany rolniczo, aktualnie pozostawiony w odłogowaniu.

Teren ten położony jest poza granicami Hyżnieńsko – Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz poza terenami NATURA 2000. Na jego terenie nie występują gatunki roślin i siedliska podlegające ochronie.

Opracowany projekt planu przeznacza teren dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Ponadto wyznaczono drogi i ciągi piesze dla obsługi poszczególnych posesji i zapewnienia połączenia z terenami sąsiadującymi.

Wyznaczono teren dla lokalizacji usług o charakterze hotelowym, zakwaterowania turystycznego, biurowym, handlowym, kultury i edukacji.

Planowana zabudowa mieszkaniowa lokalizowana będzie na działkach budowlanych o minimalnej powierzchni 0,1 ha.

W granicach działki budowlanej nie mniej niż 40% jej powierzchni należy utrzymać jako powierzchnię biologicznie czynną, nie więcej niż 30% zajmować będzie zabudowa.

Ustalono, że planowany zespół zabudowy zaopatrywany będzie w wodę z wodociągu gminnego, który zostanie rozbudowany.

Ścieki bytowe odprowadzane będą siecią kanalizacji sanitarnej do oczyszczalni gminnej. Budynki zaopatrzone będą w gaz i energię elektryczną poprzez rozbudowę linii elektroenergetycznych i sieć gazową średnioprężną.

Ogrzewanie budynków odbywać się będzie w sposób indywidualny z wykorzystaniem ekologicznych paliw energii cieplnej.

Zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami planistycznymi, przy przestrzeganiu wszystkich nakazów i ograniczeń nie spowoduje niekorzystnego oddziaływania na środowisko terenu objętego projektem planu oraz na tereny sąsiadujące.

Opracowała:

mgr Janina Nowak

Rzeszów, 19 czerwca 2017 r.

Janina Nowak
ul. Rumiankowa 7
35-604 Rzeszów

OŚWIADCZENIE

Niniejszym oświadczam, że spełniam wymagania zawarte w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w zakresie opracowywania prognoz oddziaływania na środowisko.

Ukończyłam studia wyższe na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi na Uniwersytecie Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie. W ciągu 47 lat pracy zawodowej w planowaniu przestrzennym zajmowałam się zagadnieniami związanymi ze środowiskiem przyrodniczym, od 20 lat sporządzam prognozy oddziaływania na środowisko do planów miejscowych i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Janina Nowak

